

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acost'a va esf de döne ori pe luna, pone la regulare; era de aici in colo o data pe seputemana, ca si pone acilex: Marti sér'a. — Prenumeratiile se priimesc in tôte dilete.

Pretinu pentru Ostrunguri'a: pre anu 6 fl. pro $\frac{1}{2}$ de ann 3 fl. pre unu triliniu 1 fl. 50 cr. era pentru strainetate: pre anu 8 fl. pro $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pro unu triliniu 2 fl. in v. a. Unu exemplarin costa 15 cr.

Tôte siodieniele si banii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea diurnalui:

Aradu, Straf'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimesc cu 7 cr. de linia, si 30 cr. taceste timbrale.

Salia Cotóra.

— Horitu de P. H. C. —

Eu sum Salia Cotóra,
Celu ce doresc să móra,
— Inse nu móre curata,
Cum e crestiniloru data . . . .
Hei, hopu,
Me potopu!
— Ci in birtu — setosu siediendu,
Séu pe ultitia — flamendu.

Candu me ducu la birtu si eu:
Nu me ducu să mancu, să beu, —
Ci me ducu să me mai uitu:
Cum să bea? . . . ca să nu uitu.
Hei, hai,
Ce mai traiu!

Inse me stemperu si eu —
Candu vedu pe altii cum beu.

Si eu asi poté să 'nghitu, —
Cà gùtulu meu e ciuritu; —
Dér' nu bêu vinu, neci rachia; —
Cà-ci nu potu — de seracia.
Hei hui,
Déca nu-i!

Deci siedu lunga chelnaraiu,
Flamendu, setosu, fore graiu.

Si pon' aveam casa 'n satu:
Eu de birtu nu m'am lasatu; —
Dér' atunci mancam si beam,
Acolo si adormiam.

Hei, ha,
Dieu astè!

— Acum casa de-asi avé,
In birtu asiè n'asi siedé.

Candu nu eram in birtu bétu,
Amblam Ciuru-Alecs'a 'n satu,
Cautam, ce 'n birtu nu este:
Gura dulce de neveste.

Hei hopu,
Me potopu!
Acum lásai si pe-a mea, —
Cà-ci, e tónta si pré rea

La baserică neci-candu •
Nu me mai vedeai mergendu, —
Nu, cà-ci ea e — casa sfanta,
Si 'n ea — nu beu, cei-ce canta.

Hei, hai,
Mare baiu!
Neci a-cum nu mergu, sciindu,
Cà e totu acel'a rindu. — —

— — Candu aveam eu pamentióre,
Si avere misicatória:
Nu esiam — din birtu neci candu
Mutu, trézu, setosu séu flamendu.

Hei, hui,
Cei sàtui!
Lumea dice, cà moru — bétu,
Dér — o să pieru insetatú.

Cà-ci de candu am seracitu,
Pare-ti cà sum indracitu; —
Nime 'n lume nu me 'mbia
Neci cu vinu, neci cu rachia.

Hei, ho,
Asìè Dio!
— Ca mine mai seracu nu-i
Neci in tiér'a dracului.

De-ar scí bunulu Ddieu
Cátu flamendiescu, si 'nsetu eu,
D'in plóia — dór' vinu ar' face,
D'in pamentu — ce mie-mi place.

Hei hai,
Multu chinaiu.

Dér bagu-sém'a si Elu scia
Cà Cotóra-e ca Salia.

Eu sum Salia Cotóra,
Celu-ce doresce sà móra, —
Inse nu móre curata,
Cum e crestiniloru data . . .

Hei hopu,
Hopu, hopu, hopu!
Barem déca me potopu

De setosu si de flamendu
Las' sà moru in birtu siediendu!

Confusii, au balu costumatu.

Comedia originala in trei acte,
de J. Gaius.

(Inscenata cu ocazinăa unui balu costumatu in ospetari'a B. . . . in Orb'a-mare.)

Persónele:

Dr. Livescu, arangiatoriu I.

Dr. Patricescu, arangiatoriu II.

Florescu, alias Seleburdi, membru in comitée.

Alessandrescu, alias Titirimitiri, asemenea membru in comitée.

Dr. Jonilla, (Gura-dulce) membru in comitée.

Dr. Jonélyi, (mamaligariu) membru in comitée.

Actulu I.

(Scen'a representa unu salónu pomposu pentru balu; in medilocul acelui a dubue lustre, in giuru rondu seamne si pe pareti candelabre; in medilocul salonului stau teneri si barbati in disordine; impregiuru dame si domni stiediendu pe seamne; in fundulu salonului musicantii, cari ascépta semnalul arangiatoriului; lunga musica pendea ordre de dantiu pe pariete.)

Scen'a II.

Dr. Livescu: (Tiencin' odai'a laterală de braciul pe matrón'a balului; si astfelui si-ie direptiune cătra salonu; Seleburdi deschidiendu us'a aviséza ospetiloru sosirea matrónei.)

Cu totii: Sà traésca matrón'a balului!

Dr. Livescu: (Intra in sal'a de dantiu cu demnitate — de braiciul matrónei). Onorate dame si onorati domni! (en superbia) nu potu dà spresiune in destulu bucuriei mele, ce sentiu in acésta séra; candu adeca mi-se dà ocazie (en umilitatia) a vidé in Orb'a-mare o ghirlanda mundra de dame si domni romani (en ilaritate) coadunati in numérul atât de formosu (en focu), incătu nu potu sà nu eschiam en Cesare: vení, vidi, vice!? — Bine ati venit! (Livesen face cu matrón'a balului pr'in salonu una totu in dantiu; pre care a-poi conduceandu-o érasă in medilocul saiei, urmăza presentare; dupa acésta ceremonia matrón'a se retrage érasă in odai'a laterală, condusa de braiciul arangiatoriului; si dantinitorii incep a jocă conformu ordului de dantiu.)

Scen'a III.

Unu óspe: Domnule Seleburdi!?

Seleburdi: — Plecatu domine! —

Óspele: Unde e ordre de dantiu? — chiar sum curiosu sà-lu vedu.

Seleburdi: Oh! intru adeveru! — poftim domnule! — (Morgu ambiu in acolo, unde pendaordre de dantiu pe pariete.)

Scen'a a III.

II. Óspe: Curiosu! (si densulu privindu ordre de dantiu) se intóree catra Seleburdi si dice: „uram, uram, Seleburdi uram!“ *) ce va sà semnifice acesti „Csárdás-i“ in ordre de dantiu; si deosebu in unu balu costumatu si curatu de natura romanésca?

Dr. Patricescu: (Grabesce in acolo) Poftim domnule!?

Titirimitiri: (Cătra Patricescu) amice! nu-ti bate capulu cu observarile óspetiloru — referitorie la ordre de dantiu, cugeta: — cù sunt a-ici in balu si romani esaltati (?) in sentiurile loru nationali, vreu sà dieu „tulzók“, séu cum li-place loru a se numi „dákorománok“, — si acelora de securu nu li va placé impregiurarea, cà amu inglosatu in ordre de dantiu si „căti-va csárdás-i“!?

II. Óspe: Abzug! — Titirimitiri!

Scen'a a IV.

Dr. Livescu, (Cătra Jonélyi.) Regretu fórté impregiurarea, cà am nisuitu in acolo, spre a insintiá aici in Orb'a-mare unu balu de natura curatu romanésca; si — in urma regretu (cu dorere) si aceea cà me au pusu „pote'a“ a priimí a-supr'a mea arangementu si respondabilitatea acelui. — Ce cugeti?: — Me juru pe cárnele dracului, cà a-iei sunt coadunati si de acei teneri romani, cari intru adeveru se afla indignati de impregiurarea, cà am deschisul balulu cu dantiu romanescu. (?)

Dr. Jonélyi: (Cătra Livescu.) Barátom! látszik rajtad, hogy mégis — bánáti siu vagy, mert (boesáss meg, kérlek, hogy magyarul szóljak hozzád, — románul nem tudom magamat jól kifejezni!) **)

Dr. Livescu: (Cătra Jonélyi.) amice! vorbesce romanesce: nu profaná acestu locu . . . . . eauta (en vehementia) in giuru — — — oh! éta — chiar acum vine domnișior'a . . . . . care de securu se va indigná audiendu-ne vorbindu . . . . .

Dr. Jonélyi: Mert — continuă densulu — pentru că fratye, pi la noi nu sintu romani adeverati, precum la voi . . . . — tudod, noi suntemu chiar asie „ubi bene, ibi patria!“

Scen'a a V.

„nyiri fiuk“: (Cu totii.) Hogy volt!? hogy volt!? Huzd rá czigány — esárdást, 's ne gondolj a Románkával!?

Mai multi: Ardelén'a! Ardelén'a — mèi tigane!?

Dr. Livescu: (cătra publicu cu manele inclestate.) Ce confusii!?

Cu totii: Confusii! oh! confusii — fusii!

(Cortin'a cade).

*) Vorbele proprie.

**) Cuvintele proprie.

Actulu alu II.

(Marginislu cu salonulu de dantiu — o alta odaia formosu arangiata; in medilociu o mésa lunga pentru mai multe persoane, si incarcata cu mancari si beuturi fine; in giurulu mesei mai multe scamme; pe mésa lumiari. Arangiatoriulu I. intra in sal'a de dantiu cu demnitate).

Scen'a II.

Dr. Livescu: (cu voce sonora). Gentile dame si onorati domni si colegi! Sunt punctu duoespredice ore spre media-nópte; deci am onore a suspendá joculu pre cete-va momente; si a ve rogá sa binevoiti a merge in odaia vecina; unde adéca vomu face paus'a de media-nópte!

Mai multi: Sa traiésca arangiatoriulu! „éljen“!
— Cum sa nu mergemu, candu este vorba de „mancatu si beutu!“ — elore honfiak!!

Scen'a III.

(In giurulu mesei se asfaza damele si cati-va dintre ospeti; era tenerii desvolta multa deusteritate si dibacia in servitiv).

O domnisibra: Mi-ieub libertatea, a Vi-ofera — damelor si domni! — cete un'a bucatea din „tort'a“ ast'a; caci credeti-me, me juru, este forte artificiosu construita, si forte delicata . . . . . postim!

Unu 6spe: Köszönöm alásan, édes nagysám, bennünket — nyiri fiukat — nem is méltóztatik megkinálni?

O dama: Óre unde pote si scumpulu meu Jonilla; dóra nu'va si cum-va morbosu? — deóre-ce — precum vedu — densulu neci ca a luatu parte la acestu „pieniu“! Dómne — forte me temu: ca se va fi bolinditu, si ca i-va cadé, sormanulu de elu, si mai tare perulu . . . . .

Seleburdi: En lasa dómna; ca-ci chiar in momentulu est'a sosi veste despre densulu. . . .

Jonélyi: Sa-lu introduceu in laintru, dómna, pre nou-sositulu?

• Titirimitiri: (Previne lui Jonélyi, — eure a-fore).

Scen'a a III.

Dr. Patricescu. (Se opune; paslesce cu demnitate inaintea mesei,) si se scusa, ca in acésta „odaia“, e interdisa intrarea fiacarui individu, (a parte) — cum sa me sprimuire romanesce — a ki tudni illik, leendő beléptet belépti jeggyel nem igazolhatja.

Dam'a: Dómne, Dumnedieule! Sormanulu Jouilla!

Dr. Livescu: Domniloru! multu me miru, ca neintielegerea grasséza a-ici din momentu in momentu; si mi-vine in fine a crede: ca déca neintielegerea va grassa si mai tare, balulu se va converti in adverse confusii!?

Unu 6spe: Abzug! Csárdás!

(Cortin'a cade).

(Se va urmá.)

Reportulu lui Tus'a

despre isprav'a dela Beciu.

(Scen'a se petrece in cas'a tierei din Pute-a-pesec.)

Era faim'a s'a auditu prin tote anghietiele, ca Tus'a are voia sa-si deo séma despre lucrurile cu isprav'a dela Beciu. Multimea mamelucilor se ducu in glote ca roiulu in spre cas'a tierei, unde era hotaritul loculu sa se intempele tragi-comic-odios'a come-

dia. Dupa ce cas'a tierei se infundase cum se cade de auditori, se incuie usile si se astupa ferestrile. Era Tus'a ca unu Mesi'a intra in sala pe o usia din fundu, cu o banca rupta in spate. Ajungendu in mediuloculu salei, trantesce banc'a de pamant si resufla un'a, a-poi se sterge pe frunte de sudori si incepe a vorbi gafandu. (Mamelucii ciulcesc din trechi), Tus'a cuventéza: „Me iertati, ca abie potu grai de ostenit! (halljuk lassan!) In sfersitu totu am pacalit pe némtiu! (jol van!) Dupa multa amblare am adusu ceva 'n spinare! Drumulu Beciului e batucit de ciolanele mele, intocmai ca alu Dobritienului de calulu arménului. Dér nines semmi baj! . . . . Vi-am adusu banca! Da inca sa vedeti ce am in dosu? 25 cu 25 se facu 50! Me pusera pe banca si nu me sculai pone nu capetati dela némtiu 25 pe dosu, a-poi cugetandu, ca mai potu rabda pre atatea, m'am socotit si leam priimitu si pe acele. Scen'a s'a petrecut precum a pingalitu-o „Gur'a Satului“ mai a de-unadi. Banc'a am luatu-o in cărca si vi-am adusu-o, écata-o-ai! (aréta banc'a de diosu) era cele 50 sunt la mine pe fundu! (éljen!) Asie ca mi-su fainu! Spus'am eu ca voi mantui „Nagy magyarország“-ulu!“ (éljen! sa traiesca Mari'a Salu Tus'a, ca a potutu rabda cu pacientia tote necesarile pentru patria magiara!) Pe Tus'a-lu prindu 4 insi si-lu punu pe banca si cu banca cu totu ilu ridicau in slava. Multimea sbéra: „éljen Mesi'a magiarilor.“ Dupa ce regusira cu totii de strigatulu celu multu se imprasciara care neatrău ducendu cu sine fia-care cete-o suvenire dulce dela banc'a unguresca.

Bolundaici.

Din contingentulu membrilor ai casinei dela B. Sebesiu mi se serie a fi 70% *) magiari, 2% romani, 6% germani, 3% jidani si 1% de boiemi, — si totusi administratia casinei se duce in limba si in spiritul boem.

— Mare dracu e némtiulu!

Aid'du-lu d'Aict d'in eliseulu lui Mohamedu catra Aid'du-lu Amin in Constantinopolea.

„Déra tu colega depe pamant, ce intardii, de nu mai sosesci a-ici?“

Aid'du-lu Amin d'in unu spitalu alu Constantinopolei catra Te-Au dusu d'Aict in eliseulu lui Mohamedu.

„Pucina patientia inca. Sosescu si eu iudata, numai sa se seversiesca ceremonie indatinate. De capiatu, am capiatu dejă!“

— Ce deosebire este intre Constantinopolea si intre B.-Sebisiu?

— Selava, amanta, socia, capeti, se cumpara, se da, si se schimba, si a-colo si a-ici; déra pe cetea vreme a-colo urescu pe muscani si se temu de ei, totu atunci a-ici ii ascépta cu doru. Se afla a-ici si Alisandru si Cernaiess, si mai pe de-a-supra si unu pasia mare. . . .

Descoperire d'in istoria naturale.

In muntii Rodnei s'a observatu dilele trecute nescari bidiganii, de cari nu s'a mai pomenit pe a-colo.

A-nume: din unu cuib, asediati a-colo, nu sciu de candu esira nescari selbatecimi cu barbe lungi si mustetiele intiepenite, si prevaricara in scola confesionale din Rodna vechia, voindu sa o rapésca cu puterea dela bietii graniceri.

Dupa scrutarile fiziofice s'a constatat, ca acele bidiganii sunt de origine din deserturi si secreturi, cari cu totce ca puiara intre munti si sub o alta clima, nu-si perdura totusi natura loru rapace. Se nutrescu nu cu hoitu, ca hienele, ci cu carne viua — nationale si confesionale.

Deci pe cată vreme venatulu liberu este opritu, avemu multa tema, ca aceste fiere se voru spori tare, si ni voru face multa paguba in cele ce ni sunt mai scumpe. . . .

Grigiti inse si cu manele gole, si catu poteti, ve feriti!

Anecdota.

Mergundu unu tierenu din Campia Ardealului o data la Clusiu, se hotari sa cerceteze pre fectorulu popii dela ei din satu — carele era acolo telegrafistu. — Ispiti si pre unulu si pre altulu pone ce dete de elu. Acela lu priimi cu caldura si lu conduse prin tota cabinetele oficiolatului telegraficu, aretau-i aparatele si masinile ce erau pe man'a lui.

Bietulu omu se uită cu frica si cu cutremurul la ele, si dela o vreme trecundu-lu sudori de morte si-lu sangeata buna si se duse a-casa.

Convenindu elu a-casa cu alti omeni din satu li spuse, ca a fostu la Clusiu si ca a cercetatu pre fectorulu popii.

— Da ce face? cum traieste? — lu intrebă cutare omu.

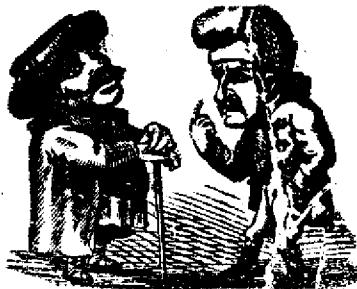
— Face bine ca-e sanatosu — respunse tierenul, — dera cam rea pita si-a alesu, ti spanu dreptu ca eu m'asi multumit de asi pita.

— Cum asi?

„D'a poi sa vedi — dragulu meu — fectorulu popii are de lucru totu cu helu necurat, are acolo atatea sobe pline de ole si ulcele cu spiritusiu de helu ren, apoi sa vedi numai cum-lu tramite pe drotu, numai ciocanesci si indata vine la porunca, spre a-lu tramite incatraru are elu voia.

Nasi sieste a colo sa-mi platasesca cine-va cati galbini sunt pe lume! . . .

TAND'A si MAND'A.

T. Frate Mando! scii mi-ai tu spune: cum si-ar pot petrece cine-va gratisu, adeca de pomana?

M. Dér Dzo!

T. En sa te audu!

M. D'apoi éca asié, prostoganele: Sa presupunem ca eu spre exemplu asi fi . . . asi fi . . . sa dicem uvladica, si tu sa fi . . . no ce sa fi tu? . . . hai sa dicem notarasiu publicu; acum, dupa ce amenduois suntemu domni mari — d'apoi Dzeu! — eu asi avea chieful sa mergu la balu. Presupunendu mai departe ca curtelnicii mei ar fi toti nesce omeni teneri, seu cum am dice mai pe intielesu „pruncotani“, si ei ca atari, ar avea voia mai multu sa joc, decat sa faca suita mea in balu, — eu te-as provocá pre tine, seu mi te-ai imbiu tu — totu unu dracu: ca notarasiu publicu si omu mai cu védia tu sa-mi faci suita. Presupunendu in fine, ca eu la intrare asi aruncá o banca de 10 fiorini (!) pe mésa, si asi dice catra cassariu, ca aceea e pentru mine si pentru tine, si-a-poi éca ca ti-ai petrece gratisu. . . .

T. Dieu asié!

M. Dér Dzo!

M. Séu déca nu vrei sa-ti petreci chiaru de pomana, apoi ti mai spuu eu si unu altu modu, sa-ti petreci fainu si eftinu.

T. En sa te audu, ca „alu dracului“ mai esei tu, bine te pricepi la „Geschäfts“, par ca esei „de pre unde-va de pre la Banatu.“

M. Multiamu de complimentu. Ausculta déra: In septembra trecuta audu ca dnii teologi din A. — bene notandum — cei mai de frunte, au fostu invitati la balu la „tet'a Catiti'a“ lunga crism'a „la boulu rosu“, cu pretiul de intrare 20 cr. v. a. (!) seu mai pe romana disu 10 grositie, ori 8 libre, pre cum vrei. Acum de erai si tu onoratu a fire invitatu — si mergeai, precum mersera cei mai multi d'intre teologi invitati, a-poi éca ca-ti petreceai pentru 10 grositie si mai vre-o 2 grositie de unu ciocanu de rachiul de bucate, scii taman pone in ditori de diuia. . . .

T. Dieu asié!

M. Dér Dzo!

TRÉNC'A si FLÉNC'A.

T. Am auditu, ca si pre tine te-a dusu potca, pe vremuri ca este rele, grele si unguresci, la balulu romane din A.

Ce si vorbesci tu de vremuri grele, candu a-colos si husariulu vladicului era in manusi de *glacée* si naframa alba la grumazi, pare-mi-se inca chiaru si in lack, klack si frack. . . .

T. Audi tu a-ci . . . Déra de unde ilu cunosci?

F. Dela picu-miculu dela dlu D. unde in credintia ca e vre unu juristu, ori celu pucinu vre unu clericu, am si dantiatu cu elu.

T. Nu cum-va ai jocatu cu elu si in balulu est'a de care se dice a fi fostu elegantu, ha?

F. Asié! de jocatu, nam jocatu cu elu, déra m'am uitatu lungu la elu, tiucu-lu, cum de bine i stă intre ceia-l-alti domnisoru si domni, tiucu-lu, si mancu-lu husariu pedestrasiu ce-e.

T. Si unde a statu? de siguru in antesfambra; nu déra?

F. In sala! dicu Dieu. . . . *)

Problema aritmetica.

— Dedicata teologilor din Aradu pe ocasiu osamenului din „santul“ studiu de algebra! —

Unu ciobanu pe o campia
Pastoriá oi optu si-o mida,
Sér'a le bagá in ocoluri nba
in fia-care mai multu totu cu döue.
Calculati der, déca vi se pote:
In celu d'antaiu, caté-au fostu de tóte?

Dumitrache.

(Delegarea va urma in urmării vitoria. Celiu ce o va deslegă bine, drapătii premiu, nun sau de dñe nu va fi datu pe „Gur-a-satului.“) Red.

*) Ei ca déra progresam ca-tu de bine in democratia, tocmai ca dopa gustulu mostului Ibasfalénu. Red.